

मण्डलीमा प्रवेश

केही थोकहरू महंगा हुन्छन् तर वास्तवमा मूल्यवान हुँदैनन्— जस्तै राम्रा लुगाफाटाहरू, केही थोकहरू सस्ता तर मूल्यवान् हुन्छन्— जस्तै सूर्यको प्रकाश अथवा वर्षा र केही थोकहरू धेरै महंगा र धेरै मूल्यवान हुन्छन्—खीष्टको मण्डली यसै वर्गमा पर्दछ ।

नयाँ करारले मण्डलीको अमूल्यताकोबारेमा कुनै शंकामा छोडेको छैन । यसको मूल्य कति छ भन्ने कुरा कममा पनि तीन तरिकाले प्रस्तुत गरिएकोछ । पहिलो, यो कति मूल्यवान छ भन्ने कुरा हामी यसको ईश्वरीय उत्पत्तिमा देख्छौं । यसको योजना र अभिप्राय स्वर्गको अनन्त सभामा गरिएको थियो (एफिसी ३:१०, ११) र यो येशूको पृथ्वीको सेवाकाईद्वारा तयार गरिएको थियो (मत्ती ४:१७) । दोस्रो, यसको बहुमूल्य मोलमा हामी यसको महत्व देख्छौं । हामीहरूलाई पावलद्वारा यो खीष्टको अनमोल रगतले किनिएको थियो भनी भनिएको छ (प्रेरित २०:२८) । खीष्टको मृत्युको अन्तिम उद्देश्य भनेको मण्डलीलाई अस्तित्वमा ल्याउनु थियो । यदि खरिद गरिएको मूल्यले महत्वलाई संकेत गर्दछ भने त्यसो हो भने मण्डली, खीष्टको रगतले किनिएकोले गर्दा यो निश्चय नै संसारका सबै थोकहरूभन्दा धेरै मूल्यवान छ । तेस्रो, हामी यसको महत्व यस उपर राखिएको ठूलो मूल्यमा देख्न सक्दछौं । खीष्टले अरु सबै कुराहरू पाउने प्रयास गर्नुभन्दा स्वर्गको राज्यको खोजी गर्न उत्साहित गर्नुभएको छ । उहाँ भन्नुहुन्छ “फेरि स्वर्गको राज्य असल मोतीहरू खोज्ने एउटा व्यापारीजस्तो हो । त्यसले एउटा बहुमूल्य मोती भेट्टाएपछि गएर आफूसँग भएका सबै बेचेर त्यो मोती किन्यो” (मत्ती १३:४५, ४६) । उहाँले मण्डलीलाई एउटा बहुमूल्य मोतीसँग दाँज्नु मात्रभएको छैन तर उहाँले यसलाई सबैभन्दा बहुमूल्य मोतीसँग दाँज्नुभएको छ !

मण्डलीको सर्वोच्च मूल्यले नयाँ करारको मण्डलीलाई उपेक्षा गर्नु भनेको गलतीहरू मध्ये सबैभन्दा ठूलो गलती गर्नु हो भन्ने कुरा

संकेत गर्दछ । एउटा करोडपति पनि यदि उसले प्रभुको मण्डली पाउन र त्यसमा प्रवेश गर्न सकेन भने एउटा टुहुरो जस्तै हुन्छ । मण्डली बाहिर भएको अति नै ठूलो मान्छे पनि मानिसहरू मध्ये सबैभन्दा तुच्छ बन्दछ ।

मण्डलीको त्रुटीरहित मूल्यको प्रकाशमा, यी कारणले हामीलाई इमानदारीताका साथ, “मण्डलीमा कसरी प्रवेश गर्न सकिन्छ ?” भनी सोध्न लगाउँछ । सम्भवत विचार गर्नुपर्ने योभन्दा ठूलो प्रश्न अरु कुनै छैन होला । आउनुहोस् यो प्रश्नको नयाँ करारको उत्तर पत्ता लगाउन हामीहरूलाई समर्पित गरौं ।

उत्तर घोषणा गरिएको

ख्रीष्ट उहाँको पृथ्वीको सेवाकाईबाट स्वर्ग फर्कि गएपछि उहाँका चेलाहरूले के गरेको चाहनुहुन्थ्यो भन्नेबारेमा स्पष्ट हुनुहुन्थ्यो । उहाँका आज्ञाका तीनवटा पूर्ण लेखहरू नयाँ करारमा लिपिवद्ध गरिएका छन् (मत्ती २८:१८-२०, मर्कूस १६:१५, १६, लूका २४:४६, ४७) । यी लेखहरूका महत्वलाई गलतरूपमा बुझ्न कठिन छ । तिनीहरूले उहाँका चेलाहरूलाई सम्पूर्ण ख्रीष्टियान युगको निम्ति ख्रीष्टको निर्देशन दिएका छन् ।

ख्रीष्टले सर्वप्रथम: उहाँका चेलाहरूलाई यसो भन्दै, विश्वव्यापी जिम्मेवारी दिनुभएको छ, “सारा संसारमा गएर सारा सृष्टिलाई सुसमाचार प्रचार गर” (मर्कूस १६:१५) । दोस्रो, जब सुसमाचार प्रचार गरिन्छ उहाँले मुक्ति कुन सर्तहरूमा उपलब्ध गराइने छ भन्ने कुरा वर्णन गर्नुभएको थियो । उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई के गर्ने भन्नुभएको थियो—“जाओ”, र उहाँले तिनीहरूलाई के बोल्ने भन्नुभएको थियो—“सुसमाचार प्रचार गर” । “जाओ” र “सुसमाचार” शब्दहरूका साथ उहाँले तिनीहरूको भविष्यको काम संक्षेपमा वर्णन गर्नुभएको थियो ।

एक पल्ट, मर्कूसले भनेअनुसार, ख्रीष्टले आज्ञा दिनुभएको थियो र विश्वासको सर्तहरूमा जोड दिनुभएको थियो । उहाँले भन्नुभएको थियो, “सारा संसारमा गएर सारा सृष्टिलाई सुसमाचार प्रचार गर । विश्वास गर्ने र बप्तिस्मा लिनेले उद्धार पाउनेछ, तर विश्वास नगर्ने दोषी ठहरिनेछ” (मर्कूस १६:१५, १६) । यो आज्ञाको अभिलेखमा बप्तिष्मालाई स्पष्टरूपमा एउटा सर्तकोरूपमा उल्लेख गरिएको छ, तर जोडचाहिँ विश्वासमा दिएको जस्तो देखिन्छ ।

लूकाले लेखेअनुसार, ख्रीष्टले अर्को समय आज्ञा दिनुभएको थियो

र पश्चात्तापमा जोड दिनुभएको थियो । उहाँले भन्नुभएको थियो, “यसो लेखिएको छ, कि ख्रीष्टले दुःख भोग्नु र तेस्रो दिनमा मृतकबाट जीवित हुनुपर्छ, अनि^१ यरुशलेमबाट शुरु गरेर सबै जातिहरूलाई उहाँको नाउँमा पश्चात्ताप र पाप-क्षमाको प्रचार हुनुपर्छ” (लूका २४:४६, ४७) । पश्चात्ताप, पापबाट परमेश्वरतर्फ फर्कनु, ख्रीष्टयान युगको सुसमाचार प्रचारमा एउटा मूल विचार हुनलागेको थियो ।

मत्तीले ख्रीष्टलाई गालिलको एउटा पहाडमा आज्ञा दिइरहनुभएको चित्रण गरेका छन्, जहाँ उहाँले बप्तिष्मामा जोड दिनुभएको छ । उहाँ भन्नुहुन्छ, “स्वर्ग र पृथ्वीमा समस्त अधिकार मलाई दिइएको छ । यसकारण जाओ र सबै देशका जातिहरूलाई चेला बनाओ, पिता र पुत्र र पवित्र आत्माको नाउँमा तिनीहरूलाई बप्तिष्मा देओ, मैले तिमीहरूलाई आज्ञा गरेका सबै कुरा पालन गर्न तिनीहरूलाई सिकाओ । हेर, म युगको अन्त्यसम्म सधैं तिमीहरूका साथमा छु” (मत्ती २८:१८-२०) ।

निश्चय नै, त्यसो भए, ती तीन सर्तहरू जसमाथि मुक्ति प्रदान गरिएको छ, ती विश्वास, पश्चात्ताप र बप्तिष्मा हुन्, यी प्रत्येकलाई हाम्रो मुक्तिदाताले संकेत गर्नुभएको थियो र महान आज्ञाका तीन अभिलेखहरूमा जोड दिनुभएको थियो ।

यी तीन सर्तहरू प्रस्ट छन् र सजिलै देख्न सकिन्छन् । यी शर्तहरूलाई स्वीकार नगरी र प्रभुको योजनामा तिनीहरूको महत्वलाई नचिनी कसैले येशूको आज्ञालाई गम्भिरताका साथ लिन सक्दैनन् । यी मिलेर प्रभुको राज्य अथवा मण्डलीमा प्रवेश पाउने शर्तहरू अथवा सीमाहरू बनेका छन् । यिनीहरूले सारा ख्रीष्टयान युगलाई निर्देश गर्नुपर्दछ ।

उत्तर बृहद पारिएको

नयाँ करारमा मुक्तिका शर्तहरू त्रुटीरहितरूपमा उल्लेख गरिएको मात्र छैन, तर तिनीहरू प्रेरितहरूको कामहरूमा स्पष्टरूपमा व्याख्या पनि गरिएको छ ।

उदाहरणको निम्ति, त्यो पुस्तक मण्डली स्थापितभएको रोमाञ्चक कथाका साथ शुरुभएको छ । प्रेरित २ मा मानिसहरूको एउटा भिड जसले पत्रुसको प्रचारबाट कायल भएर कराउँदै भनेको थियो, “हामीले के गर्ने ?” येशूमाभएको विश्वासले तिनीहरूलाई कराउन प्रोत्साहित

^१ केही हस्तलिखित ग्रन्थमा यहाँ भनिएको “अनि” को साटो “निम्ति” प्रयोग गरिएको छ ।

गरेको थियो । पत्रुसले तिनीहरूलाई पश्चाताप गर्न र पापक्षमाको निम्ति बप्तिष्मा लिन आज्ञा गरेका थिए (प्रेरित २:३८) । त्यो दिन तीन हजारले बप्तिष्मा लिएका थिए (प्रेरित २:४१) । त्यसैअनुसार, प्रेरित २:४७ ख ले भनेको छ, “उद्धार पाउनेहरूलाई प्रभुले दिनदिनै तिनीहरूको संख्यामा थपिदिनुहुन्थ्यो ।” त्यो समूह जसमा तिनीहरू थपिएका थिए त्यसलाईपछि मण्डलीकोरुपमा उल्लेख गरिएको छ (प्रेरित ५:११) । हाम्रा प्रभुले, उहाँको अन्तिम आज्ञामा विश्वास, पश्चाताप, र बप्तिष्मालाई मुक्ति घोषणा गरिनु पर्ने शर्तहरूकोरुपमा वर्णन गर्नुभएको थियो । ती मानिसहरू जसले पेन्तिकोसको दिनमा मण्डलीमा प्रवेश गरेका थिए तिनीहरूले यी तीनवटा शर्तहरू पालन गरेका थिए ।

अर्को उदाहरण प्रेरित ८ मा पाइन्छ । प्रेरित ८ को पछिल्लो खण्डमा, फिलिपलाई एउटा स्वर्गदूतले अफ्र प्रचार गर्न दक्षिणतिर जाऊ भन्दछन् (प्रेरित ८:२६) । एउटा निश्चित दोबाटोमा फिलिपले एउटा इथियोपियाली नपुंसकलाई एउटा रथमा तलतिर यात्रा गरिरहेको देख्छन् (प्रेरित ८:२७, २८) । यी मानिस एउटा धेरै धार्मिक मानिस थिए, तर त्यस बेलासम्म उनी एउटा ख्रीष्टियानभएको थिएनन् । पवित्र आत्माले फिलिपलाई त्यो इथियोपियालीको नजिक जान र साथ लाग्न आज्ञा गर्नुभयो (प्रेरित ८:२९) । त्यसतर्फ दौडिएर जाँदा, उनले त्यो इथियोपियालीलाई यशैयाको पुस्तक पढिरहेको भेटे तर उनले जे पढिरहेका थिए त्यो बुझेका थिएनन् (प्रेरित ८:३१) । फिलिपले त्यो इथियोपियालीले पढिरहेको खण्डबाट शुरु गरेर, यसमा कुनै शंका छैन, उनलाई ख्रीष्ट यस संसारमा आउनुभएको र हाम्रो पापको निम्ति मर्नुभएको ख्रीष्टबारेको सबै कथा सुनाए (प्रेरित ८:३५) ।

उनीहरू हिँड्दा-हिँड्दै, ख्रीष्टकोबारेमा कुरा गरिरहँदा, उनीहरू केही पानीभएको ठाउँमा आइपुगे । त्यसपछि त्यो इथियोपियालीले सोध्यो, “के म बप्तिष्मा हुन सक्छु ?” किनभने त्यो इथियोपियालीले विश्वास गरेको थियो र उसको निम्ति बप्तिष्मा लिनु उपयुक्त थियो ।^२

^२प्रेरित ८ को ३७ पद धेरैजसो प्रेरितको भरपर्दो हस्तलिखित ग्रन्थहरूमा देखा पर्दैनन् । यसले के निष्कर्षमा लान्छ भने कि यो पद नयाँ करारको मूल ग्रन्थको भाग थिएन होला । जे भए तापनि, यो स्वीकार गरिनै पर्दछ कि यो पदमा फिलिपबाट प्रस्तुत गरिएको मुख्य भनाईले यस परिस्थितिमा अति नै स्वभाविक मत खडा गरेको छ । त्यो इथियोपियाली नपुंसकलाई ख्रीष्टको अथवा अगमवक्ताले कसकोबारेमा लेखेका थिएन भन्ने जानकारी थिएन । त्यसपछि, ख्रीष्टबारेको एउटै कुराकानीपछि नै, ती नपुंसकले बप्तिष्मा लिन चाहेका थिए । त्यसैले, “यदि सारा हृदयले विश्वास गर्नुहुन्छ भने तपाईंले लिन सक्नुहुन्छ” भन्ने भनाई एकदमै उपयुक्त छ र

तिनीहरूले रथ रोके र पानीमा ओर्ले र फिलिपले त्यो इथियोपियालीलाई डुबाए (प्रेरित ८:३८) । उनको बप्तिष्मापछि, ती इथियोपियाली रमाउँदै आफ्नो बाटो लागे ।

फेरि एकपल्ट, हाम्रा प्रभुले मुक्तिको लागि उहाँको अन्तिम आज्ञामा स्थापित गर्नुभएको शर्त पालन गरिएको थियो । फिलिपले गरेको प्रचारको फलस्वरूप ख्रीष्टमा विश्वास एउटा वास्तविकतामा परिणत भएको थियो (प्रेरित ८:३५, ३६) । त्यो इथियोपियाली एउटा धार्मिक मानिस थियो जसले ईमानदारीका साथ परमेश्वरको इच्छा पूरा गर्ने प्रयास गरेको थियो । पश्चाताप, त्यसैकारण, उसले गरेको ख्रीष्टबारेको सन्देशको स्वीकारबाट प्रकट भएको थियो जुन फिलिपले उसकहाँ ल्याएका थिए । बप्तिष्मालाई यस अभिलेखमा प्रेरितको कामको पुस्तकको अरु ठाउँभन्दा बढी स्पष्टरूपमा चित्रण गरिएको छ । फिलिप र त्यो इथियोपियाली दुवै पानीमा ओर्लेका छन् र फिलिपले उनलाई डुबाएका थिए (यस खण्डको अन्त्यमा भएको “प्रेरितमा भएका परिवर्तनका उदाहरणहरू” शीर्षक भएको तालिका हेर्नुहोला) ।

कल्पना गर्नुहोस् तपाईं एउटा देशमा बस्नुहुन्छ र त्यहाँका राजालाई एउटा व्यक्तिगत मित्रको रूपमा चिन्नुहुन्छ । एक दिन, राजासँग कुराकानी गरिरहँदा, तपाईंलाई यदि तपाईंपछि फेरि फर्केर उनलाई भेट्न आउनुभयो भने, उनले तपाईंको कर माफ गरिदिनेछन् भनिन्छ । तपाईंले यो सन्देशलाई आनन्दका साथ स्वीकार गर्नुहुन्छ र उनलाई एक महिना भित्रमा भेट्न आउने निश्चय गर्नुहुन्छ । अन्तमा तपाईं उनले तपाईंको कर माफ गरिदिनेछन् भन्ने आशा गर्दै, तपाईं राजालाई भेट्न फर्कनु हुन्छ । तपाईं दरवारमा आइपुग्दा, तपाईंलाई राजा अर्को देशको यात्रामा गएका छन् भनिन्छ । तपाईंले त्यो शाही रक्षकलाई तपाईं उनलाई भेट्न फर्की आएमा राजाले तपाईंको कर माफ गरिदिनेछन् भनी भनेको कुरा भन्नुहुन्छ । त्यो रक्षकले “राजाले तपाईंको निमित्त विशेष प्रबन्ध गर्नुभएको छ” भन्दछ । उसले तपाईंलाई एउटा कोठामा प्रवेश गराउँदछ जहाँ बाह्रजना प्रबन्धकहरू बसेका हुन्छन् । तपाईंले आफ्नो कुरा तिनीहरूलाई भन्नुहुन्छ । त्यसको प्रतिक्रियामा उनीहरू, “जब राजा यहाँ हुनुहुन्थ्यो, उहाँमा एउटै शब्दद्वारा पनि कर

बप्तिष्माको निमित्त तयारी गरिँदा कहिल्यै यसलाई अलग गर्नु हुँदैन । परमेश्वरको पुत्रको रूपमा ख्रीष्टलाई गरिएको स्वीकार एउटा दृढ निश्चयता हो र यो विश्वास गर्नुपर्ने महान आज्ञाको परिस्थितिअनुसार बढ्दै जान्छ ।

माफ गर्ने शक्ति थियो, तर अहिले राजा जानुभएको छ । उहाँले निश्चित शर्तहरू छोडेर जानुभएको छ, जसद्वारा कर माफ गर्न सकिन्छ । अब तपाईंले ती शर्तहरू पालना गर्नुपर्ने हुन्छ । सर्वप्रथम तपाईं आफ्नो घर फर्कनु होस्, दोस्रो, हामीलाई तपाईंको कुरा उल्लेख गरेर एउटा पत्र लेख्नुहोस्, तेस्रो, तपाईंको परिवारका सबै सदस्यहरूको नामको सूची संलग्न गर्नुहोस् र चौथो तीन साक्षीहरूकोअघि त्यो पत्रमा सही गर्नुहोस् । जब यी सबै शर्तहरू पूरा हुन्छन्, तपाईंको कर माफ हुनेछ ।”

यस कथालाई ख्रीष्टले वास्तवमा जे गर्नुभएको थियो त्यससँग तुलना गरेर हेर्नुहोस् । जब उहाँ यहाँ हुनुहुन्थ्यो, उहाँले अक्सर गरेर एउटै शब्दका साथ पापक्षमा गर्नुहुन्थ्यो । उदाहरणको निम्ति, उहाँले क्रूसमा चढाइएको अपराधीलाई क्षमा गर्नुभएको थियो (लूका २३:४३) । त्यसो भए तापनि, जब ख्रीष्ट यो पृथ्वी छोड्न तयार हुनुभयो र स्वर्ग फर्कन लाग्नुभयो, उहाँले हामीलाई ती शर्तहरू दिनुभयो जसमाथि ख्रीष्टियान युगका मानिसहरूका निम्ति मुक्ति उपलब्ध गराइएको छ । त्यसका साथै, उहाँको आज्ञा उहाँले यो संसारको अन्त्यसम्म लागुहुनेछ भन्ने कुराको संकेत गर्नुभएको थियो (मत्ती २८:२०) । अब राजा गइसक्नुभएको छ, उहाँको क्षमादानका शर्तहरू लागूभएका छन् ।

उत्तर प्रयोग गरिएको

मण्डलीमा प्रवेश पाउने यी शर्तहरू हामी प्रत्येकलाई लागू हुँदछ । ख्रीष्टको अन्तिम आज्ञा परिवर्तनभएको छैन । आज पनि त्यो त्यस्तै छ, जस्तो त्यो दिइँदा थियो । मुक्तिका शर्तहरू हाम्रा निम्ति ठीक त्यस्तै छन् जस्तो ती पहिलो चोटि पत्रसको प्रचार सुन्नेहरूका निम्ति थियो । ख्रीष्टले मण्डलीमा प्रवेश पाउने शर्तहरू निर्धारण गर्नुभएको छ र वास्तवमा उहाँले त्यसमा थप्ने काम पनि गर्नुहुन्छ । मानिसहरूका तर्कहरू र नियमहरूले उहाँको अन्तिम इच्छा र करारलाई बदल्न सक्दैनन् । राजा जानुभएको छ, र उहाँले ख्रीष्टियान युगको निम्ति व्यवस्था गर्नुभएको शर्तहरू पालन गरिनै पर्दछ ।

उहाँको मण्डलीमा प्रवेश पाउने उहाँका शर्तहरूको सम्बन्धमा तपाईं कहाँ खडा हुनुहुन्छ ? के तपाईं विश्वास गर्नुहुन्छ ? विश्वासको श्रोत परमेश्वरको वचन हो (रोमी १०:१७) । मानिसको ज्ञान, शिक्षा

अथवा उपलब्धीहरूले विश्वास उत्पन्न गर्न सक्दैन । के तपाईं परमेश्वरमा विश्वास गर्नुहुन्छ ? के तपाईं ख्रीष्ट उहाँका पुत्र र मानवजातिका मुक्तिदाता हुनुहुन्छ भनी विश्वास गर्नुहुन्छ ?

के तपाईंले तपाईंका पापहरूको पश्चाताप गर्नुभएको छ (प्रेरित १७:३०, ३१) ? के तपाईं पापबाट जीवित परमेश्वरतर्फ फर्कनुभएको छ ? चाहे त्यसको अर्थ जे भए तापनि र त्यसले जहाँ लगे तापनि के तपाईंले तपाईंको हृदयलाई परमेश्वरको इच्छामा सुम्पनुभएको छ ?

के तपाईंले सार्वजनिकरूपमा येशूलाई परमेश्वरका पुत्र र प्रभुकोरूपमा विश्वास गर्दछु भनी भन्नुभएको छ (रोमी १०:१०) ? के तपाईंले आफ्नो जिब्रोले येशू मुक्तिदाता र प्रभु हुनुहुन्छ भनी स्वीकार गर्नुभएको छ ?

के तपाईंले बप्टिष्मा लिनुभएको छ ? महान आज्ञाको त्यो बप्टिष्मा जुन पानीमा डुबेर (रोमी ६:४), ख्रीष्ट येशूमा (रोमी ६:३, गलाती ३:२७), पापहरूको क्षमाको निमित्त (प्रेरित २:३८, २२:१६), र पिता, पुत्र र पवित्र आत्माको नाममा लिइन्छ (मत्ती २८:१९, २०) । के तपाईंले नयाँ करारको नमूनाअनुसारको बप्टिष्मा लिनुभएको छ ?

जब कसैले आज ख्रीष्टले उहाँको अन्तिम आज्ञामा स्थापित गर्नुभएको शर्तहरू पालन गर्दछन् भने, हाम्रा विश्वासयोग्य प्रभु र मुक्तिदाताले उनलाई उहाँको मण्डली अथवा राज्यमा थप्नुहुन्छ भनी विश्वास गर्नु के उपयुक्त हुँदैन र ? कसैले पनि प्रभुका शर्तहरूलाई अपव्याख्या गर्न सक्दैन । हामीले कसैलाई तिनीहरूलाई घटाउने अथवा दूषित पार्ने अनुमति दिनु हुँदैन । ख्रीष्ट प्रतिको साँचो समर्पणले अरु केही होइन तर आज्ञापालनको मात्र अनुमति दिन्छ ।

निष्कर्ष

के तपाईंले नयाँ करारको मण्डलीमा प्रवेश गर्नुभएको छ ? के आज तपाईं त्यसमा प्रवेश गर्न चाहनुहुन्छ ?

यो निश्चय नै हाम्रो निमित्त महान र सर्वश्रेष्ठ कुरा हो कि नयाँ करारमा पाइने त्यो मण्डलीमा कसैले पनि प्रवेश गर्न सक्दछन्, जसले इमानदारीका साथ प्रभुको प्रवेश पाउने शर्तहरू पालन गर्दछन् । सबै देशहरू, सबै जातिहरू र सबै मानिसहरू उहाँको राज्यमा प्रवेश गर्न सक्दछन् र ख्रीष्टमा एक हुनसक्दछन् (एफिसी २:१४) ।

ज्ञानले हामीलाई शुरुवातकै जग साँचो छ कि छैन भन्ने कुरामा

निश्चित हुनुपर्दछ भनी भन्दछ । यदि तपाईंले प्रभुका मुक्तिका शर्तहरू पालन गर्नुभएको छैन भने, ती शर्तहरू पूर्णरूपमा र तुरुन्तै पूरा गर्नुहोस् । उहाँको राज्यमा प्रवेश गर्नुहोस् र अबबाट उहाँको राज्य र उहाँको राज्यको मात्र नागरिक भएर जीवन बिताउनुहोस् ।

अभ्यासका निम्ति प्रश्नहरू

(उत्तरहरू परिशिष्ट १ मा छन्)

१. प्रभुको मण्डलीको अतुलनीय मूल्यको वर्णन गर्नुहोस् ।
२. के महान आज्ञाका शर्तहरू आज ख्रीष्टियानहरूमाथि पनि लागू हुन्छ ?
३. आज हामीले किन क्रूसमा चढाइएको अपराधीले जस्तै उद्धार पाउन सक्दैनौं ?
४. कुनै व्यक्ति आज कसरी एउटा मण्डलीको सदस्य बन्न सक्दछन् ?
५. के उद्धार पाएकाहरूलाई मानिसहरूले मण्डलीमा थप्दछन् ?
६. यदि कसैले ख्रीष्टियान हुनको निम्ति प्रेरितको पुस्तकमा गरिएका कामहरू पूरा गरेको छ भने, के परमेश्वरले उसलाई त्यो गर्नुहुने छैन जुन उहाँले उहाँको इच्छा पालन गर्नेहरूलाई प्रेरितको पुस्तकमा गर्नुभएको थियो भनी विश्वास गर्ने कुनै कारण छ ?
७. कुनै व्यक्ति कसरी उ ख्रीष्टको मण्डली भित्र छ भनी ढुक्क हुन सक्दछ ?
८. जब प्रभुको मुक्ति सम्बन्धी शर्तहरूलाई भ्रष्ट पारिन्छ भने, के ठूलो हानी पुऱ्याइएको हुँदैन र ?

शब्द सहायताहरू

येशूको अन्तिम इच्छा र करार—नयाँ करार (हिब्रू ९:१५-१७) ।

निजी—आफ्नै, अलग गरिएको । १ पत्रुस २:९ ले ख्रीष्टियानहरूलाई, “तर तिमीहरू त चुनिएका वंश, राजकीय पूजाहारीगिरी, पवित्र जाति, परमेश्वरका निजी प्रजा हौ, उहाँले तिमीहरूलाई अन्धकारदेखि उहाँका उदेकको ज्योतिमा ल्याउनुभयो, ताकि तिमीहरू उहाँका आश्चर्यपूर्ण कार्यहरूको घोषणा गर्न सक” भनेको छ ।

प्रेरितमा भएका परिवर्तनका उदाहरणहरू

सुनाई	विश्वास	पश्चाताप	स्वीकार	बलिष्ठा	उद्धार
यहूदीहरू प्रेरित २	"तिनीहरूको हृदय छियाछिया भयो" (पद ३७)	"पश्चाताप गर" (पद ३८)		"बलिष्ठा लोऊ" (पद ३८) "बलिष्ठा लिए" (पद ४१)	"तिनीहरूको पापक्षमाको निम्ति" (पद ३८)
सासुरीहरू प्रेरित ८	"तिनीहरूले ... विश्वास गरे" (पद १२)			"बलिष्ठा लिए" (पद १२)	
इथियोपियाली प्रेरित ८	"यदि ... विश्वास गर्नुहुन्छ भने" (पद ३७)		"येशू खीष्ट नै परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भनी म विश्वास गर्दछु" (पद ३७)	"बलिष्ठा" (पद ३६) "उनले तिनलाई बलिष्ठा दिए" (पद ३८)	"रमाउँदै आफ्नो बाटो लागे" (पद ३६)
शाऊल प्रेरित ९, २२, २६		उपवास र प्रार्थना (९:९, ११)	"प्रभु" (९:५)	"बलिष्ठा लिए" (९:१८) "बलिष्ठा लिनुहोस्" (२२:१६)	"पाप धुनुहोस्" (२२:१६)
कर्नेलियस प्रेरित १०, ११	"उहाँमाथि विश्वास गर्ने" (१०:४३)	"जीवनको निम्ति पश्चाताप" (११:१८)		"बलिष्ठा" (१०:४७) "बलिष्ठा दिनु भनी आज्ञा गरे" (१०:४८)	"पाप-क्षमा" (१०:४३)
लिडिया प्रेरित १६				"बलिष्ठा भयो" (पद १५)	
अयालखानाका हाकिम प्रेरित १६	"प्रभु येशू खीष्टमा विश्वास गर्नुहोस्" (पद ३१) "विश्वास गरे" (पद ३४)	"घाउ धोइदिए" (पद ३३)		"बलिष्ठा लिए" (पद ३३)	"उद्धार पाउनु हुनेछ" (पद ३१) "आनन्दित भए" (पद ३४)
कोरिन्थीहरू प्रेरित १८	"विश्वास गरे" (पद ८)			"बलिष्ठा लिए" (पद ८)	